

ΣΥΡΟΣ - ΑΠΡ. 1923

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΛΑΚΗΣ

Ἡ θάλασσα τοῦ Σαρωνικοῦ μᾶς ἐπῆρε τὸν εὐγενικό, τὸ καλό, τὸν ὄραϊο Μῆτσό μας.

Πόσα παιδιά δὲν μᾶς ἐπῆρε σὲ μιὰ στιγμή ἡ θάλασσα τοῦ Σαρωνικοῦ καὶ ποιὲς τιμὲς τῆς Σκύρου μας δὲν ἐχάθησαν καὶ δὲν ἐφυγεν παντοτεινὰ πιά ἀπὸ ἐμᾶς !

Στὴν ἀνθισι τῆς ζωῆς σου καὶ τῆς δράσεώς σου, ἐφυγες σὲ μιὰ στιγμή, ἀφίροντας καλὴ καὶ ἀγαπημένη γυναῖκα ποῦ πάντα θὰ κλαίῃ τὸν τόσῳ ταιριασμένο σύντροφό της, ἀφίροντας δυὸ μικρὰ ἀγγελούδια, ἀφίροντας ἓνα λεβέντη ἀδελφὸ ποῦ ἔσπασαν τώρα τὰ φτερά του, ἀφίροντας τοὺς γύρω σου συγγενεῖς καὶ φίλους καὶ πατριώτας συντετριμμένους ἀπὸ τὸν χαμό σου.

Ἄμοιρε Μῆτσο !

Κ. Φ.

Ὁ Σύνδεσμος τῶν Συρρίων ἀντὶ στεφάνου εἰς τοὺς νεκροὺς ἐψήφισε 500 δραχμὰς διὰ τὴν ἀνάγεσιν τοῦ Ἡρώου.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀθήναι

— Διήλθεν ἐξ Ἀθηνῶν μεταβαίνων μέ-
ζεϊαν εἰς τὴν νῆσον μας ὁ ἐκλεκτὸς συμ-
πολίτης μας πρωτοδίκης κ. Β. Ἀντω-
νάκης.

— Τὸ εἰς τὰ Πατήσια νεότευκτον μέ-
γαρον τοῦ συμπατριώτου μας κ. Γ. Καρ-
κέλη κατεχόμενον ὑπὸ τῶν προσφύγων ἐ-
λύθη τῆς ἐπιτάξεως.

— Κατὰ Πέμπτην καὶ Σάββατον 3—5
μ. μ. εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ εἰδικοῦ γραμμα-
τέως τοῦ Συνδέσμου μας κ. Ἰ. Παπαγε-
ωργίου ἐκλεκτὴ μουσικὴ συγκέντρωσις.

— Ἡ ἰδιόκτητος οἰκία τοῦ συμπατρι-
ώτου μας ἐργολήπτου οἰκοδομῶν κ. Δ.
Μπαλωτῆ, παρὰ τὸ ἐργοστάσιον Φιξ ἐδρί-
σκεται εἰς τὸ πέρας τῆς. Τὰ ἐγκαίνια τῆς
ώραίας κατοικίας θὰ κάμῃ ὁ Σύνδεσμός
μας δι' ἑορτῆς.

— Διήλθεν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν κατευθυνό-
μενος εἰς Σκύρον ὁ συμπατριώτης μας λο-
χαγὸς τοῦ Πυροβολικοῦ κ. Κ. Βιργιλίου
μετὰ τῆς συζύγου του.

— Ὁ ἀγαπητὸς συμπατριώτης μας κ.
Δ. Ἀλεξίου καθηγητῆς τοῦ ἐν Χαλκίδι
Γυμνασίου ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας διὰ νὰ
διέλθῃ μετὰ τῶν φίλων του τὰς ἑορτὰς
τοῦ Πάσχα.

— Ὁ συμπατριώτης μας ἱατρός κ. Γ.
Σκουλουδάκης ἦλθε δι' ὀλίγας ἡμέρας ἐκ
Μιτυλήνης ὅπου μετὰ τῆς ἐπιτυχίας ἐ-
ξασκεῖ τὸ ἐπάγγελμά του, εἰς τὰς Ἀ-
θήνας.

— Εἰς τὴν κομψὴν αἴθουσαν χοροῦ Bel-
le-Vie τῶν ἀδελφῶν Δρακοπούλου, ὁδὸς Σ 47.
Τοσίτσα, κατὰ Τετάρτην καὶ Κυριακὴν Α 47
ἐκλεκτοτάτη χορευτικὴ συγκέντρωσις κυ-
ρίων καὶ δεσποινίδων. Τῆς συγκεντρώσεως 1923
εἶνε ὀργανωτῆς ὁ συμπαθὴς νεαρὸς συμ-
πατριώτης μας κ. Ν. Φαλιῆς.

— Ὁ Σύνδεσμος αἰσθάνεται τὴν υποχρέωσιν
νὰ ἐκφράσῃ ὅπως ἰδιαιτέρως τὰς εὐχαριστίας
του πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ φυτωρίου Ἀμπε-
λοκήπων κ. Γ. Γαλάνην διὰ τὴν προθυμίαν
τὴν ὁποίαν ἐπέδειξεν ἐπιστασίαν αὐτοπροσώπως
εἰς τὴν ἐξόρυξιν καὶ συσκευὴν τῶν διὰ τὴν
Σκύρον χορηγηθέντων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου
τῆς Γεωργίας καλλωπιστικῶν δένδρων.

Ποιητικὸς

ΕΚΥΡ. 1923-ΑΠΡ.

ΓΙΑ ΤΟ ΗΡΩΟΝ ΜΑΣ

Σὰν ἀνοιξιάτικες ἡλιοὶς μᾶς ἔρχονται ἀπὸ τὴ Σκύρο ὅλες οἱ εὐγενεῖς προσπάθειες γιὰ τὸν καλλωπισμὸ τὴν ἐξυγιάναι καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἀγαπημένου νησιοῦ μας.

Καὶ τώρα ἡμεῖς τὰ κορίτσια ποῦ μένομε ἔξω ἀπὸ τὸ νησί μας παρακολουθοῦμε μὲ ἀλλοιώτικη συγκίνησι τὴν ἐργασία διὰ τὴν διοργάνωσι μεγάλης «ἀγορᾶς» κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, τῆς ὁποίας τὴν πρωτοβουλίαν εἶχαν αἱ διδασκάλισσαι, καὶ μερικαὶ Κυρίαὶ καὶ Δεσποινίδες τῆς Σκύρου.

Κι' ἀκόμα περισσότερο ὑπερηφανεύομεθα διότι αἱ ἀναλαβοῦσαι τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ὁργανώσεως, ἐσκέφθησαν ὅπως τὰ χρήματα διατεθοῦν διὰ τὴν ἀνάγεισιν Μνημείου τῶν πεσόντων κατὰ τοὺς πολέμους 1912—1923 παιδιῶν τῆς Σκύρου.

Μὲ δακρυσμένα μάτια καὶ ἀληθινὴ συγκίνησι σφίγουμε τὸ χέρι τῶν διδασκαλισσῶν καὶ τῶν Κυριῶν καὶ Δεσποινίδων ποῦ ἀνέλαβαν ἕνα τόσο εὐγενικὸ καὶ ἱερὸ ἔργο.

Καὶ ἀπὸ μακριὰ τώρα πᾶ ἡμεῖς ἐρχόμεθα νὰ παρακαλέσωμε ὅλες τὶς γυναῖκες καὶ τὰ κορίτσια τῆς Σκύρου νὰ μὴ μείνουν μακριὰ ἀπὸ τὸ μεγάλο αὐτὸ ἔργο.

Ἡ κάθε μιά, τὸ κάθε κορίτσι ἄς προσφέρει ὅ,τι μπορέσῃ, καὶ ἄς σκεφθῇ ὅτι μὲ τὴν μικρὰ τῆς προσφορὰ θὰ προστεθῇ ἕνα ἀκόμα χουσὸ γράμμα γιὰ νὰ συμπληρωθῇ τὸ ὄνομα ἑνὸς ἀγαπημένου μας.

Καμμιά δὲν πρέπει νὰ ἀδιαφορήσῃ σ' αὐτό, γιατί τὸ ἔργο εἶνε γενικὸ καὶ μεγάλο. Αἱ Κυρίαὶ καὶ Δεσποινίδες τοῦ νησιοῦ μας πλούσιαι ἢ πτωχαί, ἀριστοκράτισσαι ἢ τοῦ λαοῦ πρέπει ἄλλωστε νὰ αἰσθανθοῦν ὅτι εἰς τὴν ἀρχίζουσαν ἀναγέννησιν τῆς Σκύρου δὲν πρέπει αἱ γυναῖκες νὰ μένουν πίσω ἀπὸ τοὺς ἄνδρας εἰς κάθε πολιτισμένην καὶ προοδευτικὴν τοῦ τόπου μας κίνησιν.

ΑΡΤΕΜΙΣ ΦΑΛΤΑΓΓΙΣ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΨΑΣ

2570. Αρ. 1926

Τὸ νέον Δ. Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου τῶν Σκηνίων ἀπηγοίσθη ἀπὸ τοὺς κ. κ. Μ. Μάρκου, Α. Μαρουδῆ, Ἐμ. Βαμβακερίδη, Γ. Οἰκονομίδη, Μ. Νικολάου, Μ. Μαυρίκη, Κ. Φαλτάιτε, Ἰ. Γαλούρη, Κ. Μανιάτη ἐκλεγέντας ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μελῶν.

Πρόεδρος ὤρίσθη ὁ κ. Μ. Νικολάου, ὅστις ἀτιγῶς τελευταίως ὑπέβαλε παραίτησιν, λόγῳ τῶν ἀσχολιῶν αὐτοῦ. Ἡ θέσις τοῦ κ. Προέδρου ἀνετέθη εἰς τὸν κ. Μ. Μαυρίκη.

ΣΚ

ΝΗ ΖΩΗ

ΕΚΤΡ. ΑΠΡ. 1926

— Ο κ. Ν. Φιλτάτης καὶ ἡ Δεσποινίς
Ἐφη Ἀλεξάνδρου, ἀνεψιὰ τοῦ μεγάλου Σκια-
θίτη διηγηματογράφου Ἀλεξάνδρου Παπαδια-
μάντη, ἐνυμφεύθησαν εἰς τὰς Ἀθήνας.

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΠΟΥ ΕΓΙΝΕΝ ΑΠΟΣΘΕΙΑ

ΣΕΥΡΟΣ 30-3-30

Ένα μεγάλο παλμό στη ψυχή αισθανθήκαμε αυτές τις μέρες στο πολυαγαπημένο μας νησάκι. Παλμό γεμάτο πόνο και αίσθημα αλλά και γεμάτο χαρά. Ένα όνειρο πολύ παλιό που κοιμότανε τόσα χρόνια μέσα μας χωρίς να μπορή να πραγματοποιηθῆ ξυπνῶ τώρα μπροστά μας ἀπὸ τὸ βαθὺ ὕπνο του και ἔρχεται νὰ δώση μιὰ καινούργια ζωὴ στὸ νησάκι αὐτὸ που τόσο πολὺ τὸ ἀγαπήσαν οχι μόνάχα οἱ δικοὶ του ἄνθρωποι ἀλλὰ και ξένοι πολλοί. Εἶναι ἀλήθεια λοιπὸν πῶς τὸ όνειρό μας πραγματοποιήθηκε. Τὸ ἄκουσμα τῆς καμπάνας τοῦ Ἁγ. Γεώργη μάζεψε σχεδὸν ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τοῦ νησιοῦ στὸ Σχολεῖο τὸ Δημοτικό. Ἐκεῖ θὰ γινόταν ὁ ἁγιασμός τοῦ Μουσειου. Σ'ὄλων τὰ πρόσωπα ἦτανε ζωγραφισμένη μιὰ βαθειὰ συγκίνησις. Καὶ με μιὰ ἱερὰ προσήλωσι παρακολουθοῦσαν τὸν ἁγιασμό, και τὸ πιδ μικρὸ παιδάκι αισθανόταν ἐκείνη τῆ στιγμῆ τι μεγάλο καλὸ γινόταν στὸ τόπο μας.

Ἐστερα ἀπὸ τὸν ἁγιασμό ὁ κόσμος κάτι ἤθελε ν'ἀκούση κάτι νὰ δῆ. Ἐτσι τοῦ φαινόταν πῶς θὰ ἔστεραιώνετο τὸ δημιούργημα αὐτὸ και με κρυφὴ χαρὰ περιμένε κάποιος νὰ μιλήση. Ἐνας ξευτεμένος τοῦ τόπου μας κρατῶ κάτι χαρτιά στὰ χέρια του φαίνεται πῶς αὐτὸς θὰ μιλήση. Σὲ λίγο ἔβλεπε τὴν ἱκανοποίησι τοῦ αισθάνθηκε ὁ κόσμος ἀπὸ ὅσα ἀκουσε γιατί τοὺς μῆλισε γιὰ τὴ μεγάλη σημασία τοῦ ἔχει ἕνα Μουσεῖον σ' ἕνα τόπο και μάλιστα στὸ δικὸ μας τόπο. Ἄφησε νὰ καταλάβωμε με τὴ δημιουργία τοῦ Μουσειου ὅλη τὴ παλιά μας τοπικὴ ἱστορία τοῦ τόπου τόσα χρόνια τὴν ἀγνοοῦσαμε. Πόσο τώρα καθ' ἕνας ὑπερφανεύεται τοῦ τὸ ὄνομά του φαίνεται μέσα στὰ παλιά χαρτιά, τοῦ με περισσὸ ζῆλο μαζεύτηκαν γιὰ νὰ φιλαχθοῦν μέσα σ' αὐτὸ τὸ δημιούργημα.

Και τώρα ἔστερα ἀπ' ὅλα ὅσα ἀκούσαμε και εἶδαμε καταλαβαίνωμε πόσο ἦταν ἀναγκαῖον ἕνα Μουσεῖον στὸν τόπο μας. Ἐτσι κάθε σπίτι κάθε οἰκογένεια δείχνουν μεγάλη προθυμία νὰ προσφέρουν ὅτι καλύτερο πράγμα ἔχουν, ἀπὸ τὰ ποιδ σπουδαῖα παλαιὰ ἔγραφα ὡς τὸ ποιδ μικρὸ παλαιὸ ἀντικείμενον.

Ἄς εὐχηθοῦμε λοιπὸν πολὺ γρήγορα τὸ Μουσεῖον μας νὰ γίνῃ τόσο μεγάλο ὥστε νὰ συγκεντρώνῃ και πολλοὺς ξένους ἐπισκέπτας.

Σκῆρος. Ἁγιῶν Φασταῖς

διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν του ὑποστήριξιν εἰς τὴν δίκην τοῦ συγγενοῦ σας πρὸς τὸν συμπατριώτην μας δικηγόρον κ. Μαυρίκην.

κ. κ. *Νικόλαον καὶ Ἰωάννην Μαρουδῆ*, Λωζάνην. Σῶς εὐχαριστοῦμεν. Ἡ ἐπιστολή σας ἀνεγνώσθη ἀπὸ ὅλους. Γράμματέ μας τίποτε διὰ τὴν «Σκύρον».

κ. *Νικ. Παναγιώτου*, Ἀλόνησον. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι οἱ φιλόξενοι κάτοικοι τῆς Ἀλόνησου θὰ ἀρχίσουν ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν πρὸδοσιν τῆς νήσου των ὅπως τώρα καὶ οἱ Σκυριανοί. Παρακαλέσατε τὸν διδάσκαλον νὰ μᾶς ἀποστέλλῃ ὅ,τι ἀφορᾷ τὸν τόπον.

κ. κ. *Ν. Βογιατζῆ καὶ Γ. Συριάνη*, Πειραιᾷ. Τὸ ἐπεριμέναμε πάντοτε ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμό σας, τὴν ἀγάπην σας καὶ τὴν δραστηριότητά σας. Ἡ ὑπόσχεσίς σας νὰ μᾶς ἐγγράψετε μόνι σας ἐκατὸ συνδρομητὰς εἰς τὴν ἐφημερίδα μας βλέπομεν ὅτι ἀρχίζει ἀπολύτως πραγματοποιημένη. Νὰ τοὺς χιλιάσετε.

κ. *Σινανιώτην*, Ἐνταῦθα. Σῶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὸ θερμὸν ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον πάντοτε δεῖνύετε διὰ τὸν Σύνδεσμόν μας.

κ. *Μαρίαν Γ. Μαυρίκη καὶ δεσποινίδας Ἄνναν Κωνσταντινίδην καὶ Πίτσαν Σφυρίδου*, Σκύρον. Ἐχετε δίκην. Αἱ εἰσπράξεις τῆς ἀγορᾶς ἡ ὁποία διοργανώγεται διὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου πρέπει νὰ διατεθοῦν ὑπὲρ τῆς κατασκευῆς τοῦ Ἡοφίου.

Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν ὁμῶς τῆς ἀγορᾶς πρέπει

νὰ ἐργασθοῦν ὅλαι αἱ τάξεις τῶν δεσποινίδων καὶ τῶν κυριῶν τῆς Σκύρου, διὰ νὰ ἀρχίσῃ ἄλλωστε κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν ὀργανουμένη καὶ ἡ γυναικεία κοινωνικὴ κίνησις εἰς τὴν νήσον μας, ἡ ὁποία δυστυχῶς τόσῃ καθυστερεῖ ἀκόμη.

κ. *Ἀλέξανδρον Παπαστάθην*, Σκύρον. Ἐνεργοῦμεν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Γεωργίας ὅπως ἀρθῇ ἡ ἀπαγόρευσις ξυλεύσεως διὰ τοὺς ἀγγελιοπλάστὰς Σκύρου.

κ. *Ἐμ. Βιργιλίου*. Ἐχετε δίκην διὰ τὸ ζήτημα τοῦ δάσους. Ἀλλὰ καλλίτερος τρόπος σωτηρίας χωρὶς νὰ ἐμποδίζωνται καὶ οἱ κάτοικοι ἀπὸ τῆς ξύλευσιν εἶναι ὁ χωρισμὸς τοῦ δάσους εἰς ζώνας ἀσφαλείας, πρᾶγμα διὰ τὸ ὁποῖον φροντίζει ἤδη ὁ Σύνδεσμος ἀναμένων καὶ τὰς ἀποφάσεις τῆς Κοινότητος.

— Ὁ δρόμος Λιναριᾶς.

Ἀπὸ μέρους τοῦ Συνδέσμου Σκυρίων καὶ τῶν κατοίκων Σκύρου ἐπεσκέφθησαν τελευταίως εἰς Χαλκίδα τὸν νομορχανικὸν κ. Δανιὴλ οἱ κ. κ. Κ. Φαλτάις καὶ Κ. Μανιάτης καὶ παρεκάλεσαν ὅπως ἐπισπευθῇ ἡ κατασκευὴ τοῦ μέγροι Λιναριᾶς τμήματος, γίνῃ δὲ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου, διὰ τὸ ἐπείγον τοῦ πράγματος ἀνευ δημοπρασίας.

Ὁ κ. Δανιὴλ εἶπεν ὅτι ἡ κειμένη νομοθεσία ἐπιβάλλει τὴν δημοπρασίαν, ὑπεσχέθη ὅμως ὅτι πολὺ ταχέως θὰ μεταβῇ εἰς Λιναριάν ἵνα μελετήσῃ τὸ ζήτημα. Ὁ κ. Δανιὴλ ἔδωσε τέλος τὴν ὑπόθεσιν ὅτι δὲν θ' ἀργήσῃ ἡ ἐναρξίς τοῦ ἔργου, ἐπιταχνομένων τῶν σχετικῶν διατυπώσεων.

ΠΡΑΓΜΑΤΑ

Η ΣΚΥΡΟΣ ΚΑΙ Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ

ΣΚΥΡΟΣ ΑΠΡ. 1926

Πλουσιώτατος ὁ τελευταῖος ἐπιστημονικὸς ἀμητὸς τῆς Σκύρου Τὸ τελευταῖον τετράμηνον εἶχαμε τὸν κ. Γ. Παπαδημητρίου, υἱὸν τοῦ ἀληθομοιήτου σχολάρχου Σκύρου Κ. Παπαδημητρίου, ἀναγρευθέντα διδάκτορα τῆς Φιλολογίας τοῦ Πανεπιστημίου μας. Τὸν κ. Γ. Μιχάλην, υἱὸν τοῦ ἐν Σκύρῳ ἐμπόρου Δ. Μιχάλη λαβόντα διπλωμα Χημείας ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Βερολίνου Καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἐν Ἀθήναις μεγαλειπόρου συμπολίτην μας κ. Α. Μαρουδῆ λαβόντα διπλωμα ἀνωτέρων ἐμπορικῶν σπουδῶν ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Λωζάνης.

Ἡ ἐπιστημονικὴ δὲ ὁδὸς τῆς Σκύρου δὲν ἐσταμάτησε τὸ τελευταῖον τετράμηνον ἐδῶ.

Ὁ συμπολίτης μας ἰατρός κ. Γ. Μαρουδῆς, ἐπιμελητὴς τοῦ Δημοσίου Μαιευτηρίου ἐξελέγη ὑφηγητὴς τῆς Μαιευτικῆς τοῦ Πανεπιστημίου μας.

Ὁ διδάκταρ τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. Δημοσθένης Στεφανίδης ἐξέδωσε τελευταῖως πολὺν χρόνον συγγράματα περὶ τοῦ θεομοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιμελητηρίων ἐν Ἑλλάδι, τὸ ὁποῖον ἐθεωρήθη ἀπὸ τοὺς ἐπιστήμους ἡμῶν ὡς μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδος του, εἰς τὴν διεθνή πλέον οἰκονομικοπολιτικὴν βιβλιογραφίαν.

Ὁ συμπολίτης μας δημοσιογράφος καὶ λόγιος κ. Κ. Φαλιᾶτις ἐξελέγη μέλος τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς ἐν Ἀθήναις ἑταιρίας τῶν Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν.

Ἀναφέρομεν ἐπίσης τὸ πρὸ τετραμήνου ἐκδοθὲν καὶ τὴν ἐντύπωσιν δημιουργήσαν βιβλίον τῆς Κας Ἀγγελικῆς Χατζημιχάλη περὶ τῆς «Ἀλικῆς Τέχνης τῆς Σκύρου» περὶ τοῦ ὁποίου γράφομεν ἄλλοτε.

Εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Νομικῆς Σχολῆς ἐγένετο τέλος φιλολογικὸν μνημόσυνον ὑπὸ τῆς Φορμικευτικῆς Σχολῆς εἰς μνήμην τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πολυτεχνείου συμπολίτου μας πατρὸς τῆς Ἑλληνικῆς Χημείας Τηλεμάχου Κομνηνοῦ.

Ἡ Σκύρος ἐν τούτοις ἐδέχθη καὶ ἓνα βαρὺ - βαρύτερον πλήγμα, χάσασα τὸ φῶς ἀδικα καὶ ἐνωρίς τὸν ἀγαπημένον Μανώλη Μαυρίνη διδάκτορα τῆς Νομικῆς, ποῦ ἀπετέλει τὴν ἐλπίδα τοῦ ἡμετέρου, τὴν χαρὰ τοῦ τόπου μας. Γὰρ τὸν πολὺκλαυστο Μανώλη Μαυρίνη ἡ ἐφημερίδα μας τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος χρονογράφος, ὁ ἰδρυτής, θὰ ἐλέγομε, θὰ γράφῃ ἢ «Σκύρος» εἰς τὸ πρῶτον ἐς φύλλον τεχνολογίας τῶν φλῶν του.

~~ΟΙ ΣΥΜΠΟΛΙΤΑΙ ΜΑΣ ΧΑΡΙΖΟΥΝ~~
ΤΑ ΓΗΠΕΔΑ ΤΩΝ ΔΙΑ ΤΟΝ ΜΠΡΟΥΚ
ΕΚΥ. 30-330

Οἱ πλείστοι τῶν ἰδιοκτητῶν γηπέδων εἰς τὸν χώρον τοῦ Ἁγίου Βασιλείου ὅπου θὰ στηθῆ τὸ ἀγάλμα τοῦ ποιητοῦ Μπροῦκ ἐδήλωσαν ἤδη ὅτι δέχονται νὰ προσφέρουν τὰ γήπεδά των τὰ χρειαζόμενα διὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς πλατείας τοῦ ἀγάλματος, τὴν διεύρυνσιν τῆς ὁδοῦ παλιοπύργου, τὸν σχηματισμὸν πλατείας εἰς τὰς πέριξ τοῦ ἀγάλματος ἐκτάσεις καὶ τὸν σχηματισμὸν μεγάλης εἰς παλιόπυργο πλατείας ἀντὶ μικρᾶς τιμῆς ἢ καὶ ἐν ἀνάγκῃ δωρεάν. Ἐπίσης ἐδήλωσαν ὅτι ἐπαρίενται εἰς τὴν ὀρισθησομένην ἐπιτροπὴν νὰ κανονίσῃ τὰς ἀποζημιώσεις, καὶ ὅτι δύναται τὰ ἀρχίσῃ τὸ ἔργον καὶ πρὸ τοῦ κανονισμοῦ τῶν ἀποζημιώσεων, διὰ νὰ μὴ ἐπέλθῃ καθυστέρησις τις. Δεδομένου ὅτι χρήματα διὰ ἀποζημιώσεις τῶν γηπέδων παλαιῶν τῶν πλείστων ἄλλοτε νεκροταφείων δὲν ὑπάρχουν ὡς ἐδήλωσεν ὁ κ. Βάντερλπωτ ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐράνων διὰ τὸ μνημεῖον τοῦ Μπροῦκ δεδομένου ἀκόμη ὅτι καὶ τὰ συλλεχθέντα μέχρι σήμερον ποσὰ διὰ τὸ μνημεῖον δὲν καλύπτουν οὔτε τὰς δαπάνας κατασκευῆς του, ἢ πράξις τῶν συμπατριωτῶν μας πρέπει νὰ θεωρηθῆ ὡς μία πατριωτικωτάτη χειρονομία ὁμοίαν τῆς ὁποίας καὶ πολλὰς ἄλλας ἔχουν εὐτυχῶς νὰ ἐπιδείξουν οἱ Σκύριοι.

Δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία ὅτι καὶ οἱ ὀλίγοι ἐναπομείναντες ἰδιοκτῆταί θὰ δηλώσουν ὅτι ἐπαρίενται εἰς τὴν ἐπιτροπὴν πρὸς καθορισμὸν τῆς τιμῆς τῶν γηπέδων των διὰ νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τοῦδε ἢ ἔναρξις τῆς ἰσοπεδώσεως, καὶ ὅτι καὶ αὐτοὶ ἢ θὰ τὰ προσφέρουν—οἱ πλουσιώτεροι ἐννοεῖται—δωρεάν, ἢ θὰ ἀρκεσθῶν εἰς λογικὴν δικαίαν καὶ ὄχι ὑπερβολικὴν ἀποζημίωσιν. Μερὶ τούτων ἄλλωστε εἴμεθα ἀπολύτως βέβαιοι, ἀφοῦ μὴ συγκεντρωθέντος μέγχι σήμερον ἀπὸ τὴν διεθνή ἐπιτροπὴν τοῦ ποσοῦ διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ γηπέδου τοῦτο κατ' ἀνάγκην θὰ τὸ προσφέρῃ ἡ Κοινότης Σκύρου. Γνωρίζομεν δὲ πόσον πτωχὴ καὶ βεβαρυμένη με χιλίας δύο ἄλλας ἀνάγκας εἶναι ἡ καυμένη ἢ κοινότης μας.

Οἱ δηλώσαντες μέχρι τῆς στιγμῆς ὅτι προσφέρουν ἀντὶ μικρᾶς ἀμοιβῆς ἢ καὶ δωρεάν τὸ ἀναγκαῖον τμήμα τῶν γηπέδων των διὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς πλατείας Μωρούμ, τὴν διεύρυνσιν καὶ εὐθυγράμμισιν τῆς ὁδοῦ παλιοπύργου καὶ τὸν σχηματισμὸν τῆς πλατείας παλιοπύργου, εἶναι οἱ κ. κ. Σοφοκλῆς Στεφανίδης Ἐμμανουὴλ Β. Στεφανίδης Ι. Μαυρίκης, Ρήγας Θεοχάρης, Μαρία Γ. Μαυρίκη οἰκογένεια Φαλιτάτς Ἐμμ. Καβαδίνης.

Ἀναμένονται ὅμως καὶ ἄλλαι δηλώσεις, διότι οὐδεὶς βεβαίως συμπολίτης θὰ σκεφθῆ νὰ δυσχερίνη ἓνα ἔργον ἀπὸ τὸ ὁποῖον τόσα ἠθικὰ καὶ οἰκονομικὰ ὠφέλη περιμένει ἡ Σκῦρός μας.

ΞΕΛΑΦΟΡΟΙ

ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΔΙΑ ΤΟΝ ΔΡΟΜΟΝ

Ὁ Σύνδεσμός μας τὴν τελευταίαν αὐτὴν περίοδον ἐνέτεινε τὰς ἐνεργείας του παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Συγκοινωνίας διὰ τὸν δρόμον Σκύρου—Λιναριᾶς. Ἐπιτροπὴ τοῦ Συνδέσμου ἐκ τῶν κ. κ. Μ. Μάρκου, Κ. Φαλιτῆς, Κ. Μανιάτη, Ἄνδρ. Χ. Γιαλούρη παρουσιασθεῖσα εἰς τὸν Ὑφυπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας κ. Γρηγοράκη παρεκάλεσεν ὅπως τὸ Κράτος ἐνίσχυσῃ τὸ ἔργον τοῦ δρόμου. Ὁ κ. Γρηγοράκης ὑπεσχέθη ἐκθύμως πᾶσαν κρατικὴν οἰκονομικὴν καὶ ἠθικὴν ἐνίσχυσιν, φθάνουσαν μέχρι τῆς ἀναλήψεως τοῦ ἔργου ὑπὸ τοῦ Κράτους.

Ὁ Σύνδεσμος ἐξακολουθεῖ τὰς ἐνεργείας του, συντονίζων ταῦτας μετὰ τὰς ἐνεργείας τῆς Κοινότητος, αἱ ὁποῖαι τελευταίως ἔχουν ἐπίσης ἐνταθῆ.

Ἡ Συνεννόσις μεταξὺ τοῦ Συνδέσμου καὶ τῆς Κοινότητος, ἐκπροσωπούμενης ὑπὸ τοῦ Προέδρου κ. Ἄνδρ. Γιαλούρη εἶναι πλήρης.

ΜΙΚΡΑ — ΜΙΚΡΑ

Σεπτέμβριος 26-7-30

— Προεχομένη ἐκ Θεσσαλονίκης, ἤλθεν εἰς Σκύρον μετὰ τῶν τέκνων τῆς ἡ ἐκλεκτῆς συμπολίτις μας κ. Ἄννα Κακουλίδου.

— Ἀφίχθησαν εἰς Ἀθήνας ἐκ Σκύρου ὅπως παρακολουθήσουν τὰς ἐργασίας τοῦ Διδασκαλικοῦ συνεδρίου, οἱ διδάσκαλοι κ. κ. Τ. Χάλαρης καὶ Κ. Σταυρινίδης.

— Ὁ πρόεδρος τοῦ Γεωργικοῦ Συνεταιρισμοῦ Σκύρου φαρμακοποιὸς κ. Τζῶν Στεφανίδης ἤλθεν εἰς Ἀθήνας. Ὁ κ. Στεφανίδης ἐζήτησε πληροφορίας περὶ διαφόρων γεωργικῶν μηχανημάτων, τὰ ὅποια θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἀγορασοῦν καὶ χρησιμοποιηθοῦν καὶ εἰς τὴν νῆσον μας.

— Ὁ κ. Ἀλέξανδρος Φαλιτάιτς, καθηγητὴς τῶν τεχνικῶν μαθημάτων προσέφερεν εἰς τὸ σχολεῖον Σκύρου, δύο ἀναγλύφους ἐκ γύψου φυσικοῦ χρωματισμοῦ ἀνατομικοῦς πίνακας, τοὺς ὁποίους ὁ ἴδιος ἐφιλοτέχνησεν.

— Ὁ κ. Ἄλ. Φαλιτάιτς τοῦ ὁποίου τὸ καλλιτεχνικὸν ἔργον ἔχει πολλαπλῶς ἐκτιμηθῆ εἶναι διατεθειμένος, ὡς ἐδήλωσε, νὰ φιλοτεχνήσῃ καὶ διάφορα σκίτσα Σκυριανῶν ἐνδυμασιῶν τὰ ὅποια νὰ χαρίσῃ εἰς τὸ μουσεῖον μας.

— Ὁ δσιώτατος γέροντας κ. Γαλακτίων Δαυριώτης μέχρι τοῦδε ἡγούμενος τῆς μονῆς Ἁγίου Γεωργίου ἤλθεν δι' ὀλίγας ἡμέρας ἐκ τῆς νήσου μας εἰς Ἀθήνας.

— Ἡ οἰκογένεια τοῦ ἐμπόρου κ. Λεωνίδα Μαρουδῆ ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Σκύρον ὅπως παραθερίσῃ.

— Πολλοὶ συμπολιταὶ μας διαμένοντες εἰς Ἀθήνας πρόκειται νὰ ἀναχωρήσουν κατ' αὐτὰς διὰ τὴν νῆσον μας.

— Ὁ ἀγαπητὸς φίλος καὶ συμπολίτης κ. Νίκος Νικολαΐδης, υἱὸς τοῦ ἀληθμονήτου Ὁθωνος Νικολαΐδου, παραθερίζει εἰς τὴν Σκύρον.

— Μεταξύ, πολλῶν Ἀθηναίων γίνεται κίνησις πρὸς ὀργάνωσιν μικροεκδρομῆς εἰς Σκύρον. Ἄν δηλώσουν ἀρκετοὶ ἐκδρομεῖς ἢ ἐκδρομὴ αὕτη θὰ γίνῃ.

— Λόγω τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως ἢ ὅποια διαρκῶς ἐπεκτείνεται, δὲν κατωρθώθη νὰ γίνῃ οὔτε ἡ ἐκδρομὴ τοῦ Συνδέσμου Σκυριῶν, οὔτε ἡ ἐκδρομὴ τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ συμπολιτῶν μας.

— Ἐξακολουθεῖ ἡ τοποθέτησις ηλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων εἰς τὰς οἰκίας καὶ τὰ καταστήματα τῆς νήσου μας.

— Ὅσον ἀφορᾷ τὸ σύνολον τῶν ἐγ-

Αντί Κρονολογήματος
 ΚΑΙ ΟΛΙΓΑΙ . . . ΕΙΔΗΣΕΙ
 (1) Ἰδὲν Κωνσταντῖνος Στράβωνος Σκῦρος

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΑΚΟΥ 11
 ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1923

ΕΚΔΑΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
 ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΙ-
 ΕΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΠΡΟΣ ΠΡΟΑΓΓΕΛΙ-
 ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΚΑΙ ΕΥΒΟΙ-ΚΩΝ
 ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΕ-
 ΤΑΙ ΥΠΟ ΕΙΔΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΣΚΥΡΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 4 ΑΘΗΝΑΙ 19 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1931

ΕΝΑ ΠΡΩΪΝΟ ΣΚΥΡ. 19-2-31

Ήταν μιὰ ἀπὸ τὶς παιὸ γαληνεμένεσ ἀυγοῦλεσ στὶς τελευταῖεσ μέρεσ τοῦ φθινοπώρου, ποῦ ἕνα καϊκάκι κῆλησε γοργὸ γοργὸ καὶ βιαστικὸ πάνω ἀπὸ τὰ ἤσοχα νερὰ τὶς θάλασσεσ κ' ἤλθε καὶ ἄραξε στὴν παραλία τῶν Μαγαζιῶν.

Ὁ κρότοσ τῆσ μηχανῆσ του μ' ἔκανε νὰ ξυπνήσω αὐτὴ τὴν ὥρα. Πολὺ βιαστικά, ἤρχισα τότε νὰ ντύνομαι καὶ καθισμένη σ' ἕνα ὄμορφο Σκυριανὸ σκαμνάκι παρακολουθοῦσα μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον μέσα στὴν ὄμορφη ἀυγοῦλα τὸ καϊκάκι. Δὲν ἤμουνα ὅμωσ μονάχα γὼ ποῦ βρισκόμουνα ξύπνη αὐτὴ τὴν ὥρα. Ὅσοι εἶχαν νοιώσει τὸν κρότο ξύπνησαν κ' αὐτοὶ καὶ μὲ τὸ ἴδιο ἐνδιαφέρον κύτταξαν.

Πολλὰ καϊκάκια σὰν κ' αὐτὸ καὶ μεγαλύτερα ἀκόμη εἶχαν περάσει καὶ εἶχαν μείνει σ' αὐτὴ τὴ θάλασσα, κανένα ὅμωσ δὲ μᾶσ χάλασε τὸ πρωῖνὸ ἀγαπημένο μας ὕπνο. Κάτι ποῦ νοσταλγοῦσαμε τόσο καιρὸ τώρα φαίνεται, ποῦ θὰ μᾶσ ἔφερε. Μιὰ πολὺ χαρούμενη εἶδησι ποῦ πολὺ λίγεσ φορὲσ στὴ ζωὴ του ὁ ἄνθρωποσ αἰσθάνεται, εἶχε ἐξαπλωθῆ σ' ὄλο τὸ νησί, ἀπὸ τὴ πρώτη μέρα.

Ἀπ' ὅλα τὰ στόματα δὲν ἀκουεσ τίποτ' ἄλλο ἀπὸ αὐτὲσ τὶσ λίγεσ λεξοῦλεσ.

κίνησι τῆσ παραλίασ. Πόσο ὄμορφη φαινότανε στὰ μάτια τοῦ διαβάτου αὐτὴ ἡ εἰκόνα, χωρὶσ νὰ θέλη κανεὶσ σταματᾶ γιὰ νὰ τὴ θαυμάσῃ.

Οἱ ἐνθουσιώδεισ φωνὲσ τοῦ Ἀστυνόμου καὶ μερικῶν ἄλλων μ' ἔκαναν νὰ φθάσω περὶ γρήγορα κεῖ κοντά. Τώρα ἔβλεπα παιὰ ἀπὸ κοντὰ μὲ τὶ ἐνθουσιασμὸ ὄλοι ριχτήκαν γιὰ νὰ βγάλουν ἀπὸ μέσα ἀπ' τὸ καϊκάκι τὸ ἀγαλμα. Ἐλεγε κανεὶσ πῶσ ὄλοι κεῖνοι ποῦ βρισκότανε κεῖ πῶσ ἦταν διαλεγμένοι γιὰ νὰ μποροῦν νὰ βαστοῦν στὴ τόσο δύσκολη ἀποστολὴ τουσ τόσο ὄλοι τουσ ἦταν γεροὶ δυνατοὶ, γεμῆματοι κίνησι κ' ἐνθουσιασμὸ. Ἄν πὶ κανεὶσ καὶ γιὰ τὰ παιδιὰ τοῦ καϊκιοῦ αὐτὰ νόμιζεσ πῶσ πάλευαν μὲ τὰ ἀγριοκύματα γιὰ νὰ σώσουν τὸ καρᾶβι τουσ τόσοσ πολὺσ ἀγῶνασ χρειάστηκε γιὰ νὰ βγῆ. Ἦταν ὅμωσ τόσοσ πολὺσ ἐνθουσιασμὸσ ἀπ' ὄλουσ ποῦ ὕστερα ἀπὸ δυὸ-τρὲ ὥρεσ σὰν τὸ Ἀγαλμα εἶχε παιὰ τοποθετηθῆ μέσα σ' ἕνα ἀπ' τὸ παιὰ μεγάλ μαγαζιὰ τοῦ κ. Δ. Χατζίδη μὲ ἕνα οὐζᾶ ποῦ τοὺσ προσέφερε ὁ Πρόεδροσ ἤλθε ὄλοι στὸ κέφι γιὰ τὰ καλά, ἀγκυλισμένοι δυὸ δυὸ ἄρχιζαν τότε νὰ φεύγουν γιὰ νὰ ἐξακολουθήσουν τὸ γλέντι κάπου ἀλλοῦ. Ἔτσι πέρασε ὅλη κείνη ἡ μέρα διασκεδάζοντασ τὴν ἀφιξι τοῦ Μπρούκ.

Τώρα ὄλο τὸ χειμῶνα θὰ τὸ ναυορίζουν πότε γλυκὰ καὶ πότε ἀγρια τὴ θάλασσεσ τὰ κύματα. Καὶ μιὰ ὄμορφη ἀνοιξιὰτικὴ μέρα ποῦ θάναι τριγυρισμέν ἀπὸ κόσμο πολὺ, ποῦ θᾶχουν ἔρθη ἐπί τηδεσ κ' ἀπὸ τὰ παιὸ μακρονὰ μέρη τῆ Πατρίδοσ του, θὰ ἀποκαλυφθῆ γιὰ νὰ χαιρετίσῃ ὄλο κείνο τὸ πλῆθοσ ποῦ μολεῦτήκε πρὸσ τιμὴν του.

Ἀντιγόνη Φαλιτᾶϊτ
 Σκῦροσ 10(12)30

ΧΡΥΣΗ ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ «ΣΚΥΡΟΥ»

Στέλιοσ Κούτναζησ Δραχ. 200—
 Νικ. Κωνσταντινίδησ » 100—
 Κων. Χονδράκησ » 100—

ΣΚΥΡΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 4 ΑΘΗΝΑΙ 19 ΦΕΒΡΟΥ 1931

ΕΝΑ ΠΡΩΪΝΟ

ΣΚΥΡ. — 19-2-31

Ήταν μιὰ ἀπὸ τὶς πειρὸ γαληνεμένεσ ἀγγοῦλεσ στὶς τελευταῖεσ μέρεσ τοῦ φθινοπώρου, ποῦ ἕνα καϊκάκι κῦλησε γοργὸ γοργὸ καὶ βιαστικὸ πάνω ἀπὸ τὰ ἡσυχα νερὰ τὶς θάλασσασ κι' ἤλθε καὶ ἄραξε στὴν παραλία τῶν Μαγαζιῶν.

Ὁ κρότοσ τῆσ μηχανῆσ του μ' ἔκανε νὰ ξυπνήσω αὐτὴ τὴν ὥρα. Πολὺ βιαστικά, ἤρχισα τότε νὰ ντύνωμαι καὶ καθισμένη σ' ἕνα ὄμορφο Σκυριανὸ σκαμνάκι παρακολουθοῦσα μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον μέσα στὴν ὄμορφη ἀγγοῦλα τὸ καϊκάκι. Δὲν ἤμουνα ὅμως μονάχα γὰρ ποῦ βρισκόμουνα ξύπνη αὐτὴ τὴν ὥρα. Ὅσοι εἶχαν νοιώσει τὸν κρότο ξύπνησαν κι' αὐτοὶ καὶ μὲ τὸ ἴδιο ἐνδιαφέρον κύτταζαν.

Πολλὰ καϊκάκια σὰν κι' αὐτὸ καὶ μεγαλύτερα ἀκόμη εἶχαν περάσει καὶ εἶχαν μείνει σ' αὐτὴ τὴ θάλασσα, κανένα ὅμως δὲ μᾶσ χάλασε τὸ πρωῖνὸ ἀγαπημένον μᾶσ ὕπνο. Κάτι ποῦ νοσταλγοῦσαμε τόσο καιρὸ τώρα φαίνεται, ποῦ θὰ μᾶσ ἔφερε μιὰ πολὺ χαρούμενη εἶδησι ποῦ πολὺ λίγεσ φορὲσ στὴ ζωὴ του ὁ ἄνθρωποσ αἰσθάνεται, εἶχε ξεπλωθῆ σ' ὄλο τὸ νησί, ἀπὸ τὴ πρώτη μέρα.

Ἀπ' ὅλα τὰ σόματα δὲν ἄκουεσ τίποτ' ἄλλο ἀπὸ αὐτὲσ τὶσ λίγεσ λεξοῦλεσ.

Ἔρχεται τὸ Ἄγαλμα. Στὴ Λιναριά ποῦ θάφθανε εἶχε πάει μαζὺ μ' ἄλλουσ καὶ ὁ ἀκούρατοσ καὶ γεμάτοσ ἐνθουσιασμὸσ πρόεδροσ τοῦ νησιοῦ κ. Σ. Στεφανίδησ γιὰ νὰ τὸ ὑποδεχθοῦν. Ἄν καὶ δὲν ἤμουνα κεὶ φαντάζομαι ὅμως μὲ τὴν ἐνθουσιασμὸ καὶ λαχτάρα θὰ περιμέναν τὸ βαπόρι γιὰ βγάλουν ἀπὸ μέσα τὸ πολῦτιμο θησαυρὸ ποῦ μᾶσ ἔφερε. Εἶχε βραδυάσει πειρὰ σὰν ἀνέβηκαν ἀπάνω κείνοι ποῦ πῆγαν γιὰ τὴν ὑποδοχὴ του Σὲ λίγο μάθαμε ὅλοι πῶσ τὸ Ἄγαλμα θὰ ορχότανε τὴν ἀγῆ ἀπὸ τὰ Μαγαζιά. Καὶ νὰ τώρα τὸ καϊκάκι κείνο ποῦ ἔφθασε τόσο βιαστικὸ τὴν ἀγγοῦλα στὴ παραλία μᾶσ ἦταν ἀκριβῶσ κείνο ποῦ μὲ ξεχωριστὸ ἐνδιαφέρον καὶ προσοχὴ παρακολουθοῦσαμε, γιὰτὶ μᾶσ ἔφερε κείνο ποῦ τόσο καιρὸ τώρα νοσταλγοῦσαμε. Τὸ Ἄγαλμα τοῦ Μπροῦκ. Αὐτὸ ποῦ ὕστερα ἀπὸ λίγο θὰ μᾶσ κἀν νὰ παρουσιάσωμε μιὰ Σκῦρο πραγματικὰ ἀγνώριστη στὰ μάτια ὄλων μᾶσ.

Θᾶξομε ἕνα ὄμορφο στολίδι νὰ καμαρώνωμε μέσα σ' ἕνα τόσο μικρὸ μέρος.

Εἶχε ἀρχίσει πια νὰ διαλύεται τὸ σκοτάδι κ' ὁ ἀπέναντι ὀρίζοντασ ἄρχισε νὰ στολίζεται μὲ τὰ πειρὸ ὄμορφα χρώματα γιὰ νὰ ὑποδεχθῆ σὲ λίγο τὸν ἥλιο ποῦ στὰ μάτια μᾶσ φαίνεται σὰν νὰ βγαίνει μέσα ἀπὸ τὰ γαλανὰ νερὰ τοῦ Αἰγῆίου. Τώρα πειρὰ μὲ τὸ βγάλσιμο τοῦ ἡλιοῦ καθ' ἕνασ ξεκινοῦσε γιὰ νὰ πάη στὴ παραλία οἱ λίγοι ποῦ ἦταν στὴν ἀρχὴ ὡσ ποῦ νὰ φθάσουν κάτω, εἶχαν γίνει ἀρκετοὶ κ' ἔτσι ἄρχισε νὰ γεμίξη ἡ ἀμμουδιά. Μὲ τὴ μεγάλη μου ἀδελφὴ πῆγαμε γιὰ νὰ τὸ ἰδοῦμε ἀπὸ κοντὰ ἂν καὶ ἔέραμε πῶσ ἦταν καλὰ κλεισμένον μέσα σὲ κάσεσ.

Σὰν φθάσαμε κοντὰ, κάτι μ' ἔκανε νὰ σταματήσω λίγα λεπτά. Μιὰ σειρὰ ἀπὸ καμμιά δεκαριά γυναῖκεσ καὶ κορίτσια βρισκότανε σ' ἕνα μικρὸ ὕψωμα καὶ μὲ τὶσ ῥόκεσ στὸ χέρι ἡ κάθε μιὰ ἔβλεπαν τὴν κίνησι τῆσ παραλίασ. Πόσο ὄμορφη φαινότανε στὰ μάτια τοῦ διαβάτου αὐτὴ ἡ εἰκόνα χωρὶσ νὰ θέλη κανεὶσ σταματᾶ γιὰ νὰ τὴ θαυμάση.

Οἱ ἐνθουσιώδεισ φωνὲσ τοῦ Ἀστυνόμου καὶ μερικῶν ἄλλων μ' ἔκαναν νὰ φθάσω πειρὸ γρήγορα κεὶ κοντὰ. Τώρα ἔβλεπα πειρὰ ἀπὸ κοντὰ μὲ τὴν ἐνθουσιασμὸ ὅλοι ῥιχτήκαν γιὰ νὰ βγάλουν ἀπὸ μέσα ἀπ' τὸ καϊκάκι τὸ ἄγαλμα. Ἐλεγε κανεὶσ πῶσ ὅλοι κείνοι ποῦ βρισκότανε κεὶ πῶσ ἦταν διαλεγμένοι γιὰ νὰ μποροῦν νὰ βαιστοῦν στὴ τόσο δύσκολη ἀποστολὴ τουσ τόσο ὅλοι τουσ ἦταν γεροὶ δυνατοὶ, γεμάτοι κίνησι κ' ἐνθουσιασμὸ. Ἄν πὶ κανεὶσ καὶ γιὰ τὰ παιδιὰ τοῦ καϊκιοῦ αὐτὰ νόμιζεσ πῶσ πάλευαν μὲ τὰ ἄγρια κύματα γιὰ νὰ σώσουν τὸ καρᾶβι τουσ τόσοσ πολὺσ ἀγῶνασ χρειάστηκε γιὰ νὰ βγῆ. Ἦταν ὅμως τόσοσ πολὺσ ἐνθουσιασμοὶ ἀπ' ὄλουσ ποῦ ὕστερα ἀπὸ δυὸ-τρὲ ὥρεσ σὰν τὸ Ἄγαλμα εἶχε πειρὰ τοποθετηθῆ μέσα σ' ἕνα ἀπ' τὰ πειρὰ μεγάλὰ μαγαζιά τοῦ κ. Δ. Χατζίδη μὲ ἕνα οὐζᾶ ποῦ τουσ προσέφερε ὁ Πρόεδροσ ἤλθο ὅλοι στὸ κέφι γιὰ τὰ καλὰ, ἀγκυλισμένοι δυὸ δυὸ ἄρχιζαν τότε νὰ φεύγουν γιὰ νὰ ἐξακολουθήσουν τὸ γλέντι κάπου ἄλλοῦ. Ἐτσι πέρασε ὅλη κείνη ἡ μέρα διασκεδάζοντασ τὴν ἀφιξὴ τοῦ Μπροῦκ.

Τώρα ὄλο τὸ χειμῶνα θὰ τὸ νανοὶ ῥιζοῦν πότε γλυκὰ καὶ πότε ἄγρια τὴ θάλασσασ τὰ κύματα. Καὶ μιὰ ὄμορφη ἀνοιξιὰτικὴ μέρα ποῦ θάναι τριγυρισμέν ἀπὸ κόσμον πολὺ, ποῦ θάχουν ἔρθη ἐπὶ τῆδεσ κ' ἀπὸ τὰ πειρὸ μακρονὰ μέρη τῆ Πατρίδοσ του, θὰ ἀποκαλυφθῆ γιὰ νὰ χαιρετίση ὄλο κείνο τὸ πλήθοσ ποῦ μοζεύτηκε πρὸσ τιμὴν του.

Ἀντιγόνη Φαλτᾶτι

Σκῦροσ 10)12)30

ΧΡΥΣΗ ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ «ΣΚΥΡΟΥ»

Στέλιοσ Κούτναξησ	Δραχ. 200—
Νικ. Κωνσταγτινίδησ	» 100—
Κων. Χονδράκησ	» 100—